

บทที่ 3

สรุปสภาพเศรษฐกิจของเกษตรยอหลังสะพานข้ามเกาะ

จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรยอ ก่อนและหลังสะพานข้ามเกาะดังที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 1 และ 2 พบว่า เกษตรยอมีการเปลี่ยนแปลงสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมไปมาก สิ่งที่เห็นได้ชัดคือ วิถีชีวิตเปลี่ยนจากเดิมคือ การเปลี่ยนแปลงในการประกอบอาชีพ การย้ายถิ่นฐาน รายได้ รายจ่าย การถือครองทรัพย์สิน ความปลดปล่อยในชีวิตและทรัพย์สิน การห่อหงาย เป็นต้น อย่างไรก็ตามการพัฒนาเกษตรยอให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลาโดยการสร้างสะพานเชื่อมเกาะ แห่งนี้อยู่อย่างทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม แต่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะมีผลกระทบในทางที่ดีหรือไม่นั้นจะเป็นประเด็นที่ต้องศึกษาในแต่ละด้าน เพราะการแก้ปัญหาเศรษฐกิจด้านหนึ่งอาจจะสร้างปัญหาให้กับอีกด้านหนึ่ง

3.1 การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรยอ ก่อนและหลังสะพานข้ามเกาะ

จากการศึกษาพบว่าก่อนและหลังสร้างสะพานข้ามเกาะยอ จังหวัดสงขลา มีปัจจัยหลายปัจจัยที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของเกษตรยอ อยู่หลายประการ แต่ละด้านก็จะมีผลกระทบไปในทางบวกและทางลบ ซึ่งพอสรุปได้ในตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 3.1 สรุปประเด็นสำคัญ ๆ ในการเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรยอ ก่อนและหลังสะพานข้ามเกาะ

ประเด็นสำคัญ ๆ	ก่อนสะพานข้ามเกาะยอ (ประมาณ พ.ศ. 2522-25)	หลังสะพานข้ามเกาะยอ (พ.ศ. 2535)
ด้านเศรษฐกิจ การประกอบอาชีพ - การทอผ้า	1. มีการทอผ้ามาก 2. ค่าแรงงานทอผ้าชาวม้า ผืนละ 12 บาท 3. ค่าแรงงานทอผ้า索ริงผืนละ 18 บาท 4. ราคาขายผ้าชาวม้าผืนละ 45 บาท	1. มีการทอผ้าลดน้อยลง 2. ค่าแรงงานทอผ้าชาวม้าผืนละ 20 บาท 3. ค่าแรงงานทอผ้า索ริงผืนละ 28 บาท 4. ราคาขายผ้าชาวม้าผืนละ 60 บาท

	<p>5. ราคาขายผ้า索ร่งผืนละ 60 บาท 6. ผ้าชนิดอื่นราคากິฟันละ 80-170 บาท 7. มีแรงงานทอผ้ามากพอสมควร</p> <p>1. มีการประมงชายฝั่ง (ไซน์) มาก 2. มีการเลี้ยงปลากระพงในกระทงพอสมควร 3. ลูกปลากระพง (4-5 นิ้ว) ตัวละ 2 บาท 4. ราคายาปลากิโลกรัมละ 25-30 บาท 5. อาหารปลา กิโลกรัมละ 3.50 - 5.00 บาท 6. แหล่งเงินทุนในการเลี้ยงปลา ได้แก่ ยืมจากจังหวัด</p>	<p>5. ราคาขายผ้า索ร่งผืนละ 80 บาท 6. ผ้าชนิดอื่นราคากິฟันละ 100-250 บาท 7. ขาดแคลนแรงงานทอผ้า</p> <p>1. มีการประมงชายฝั่ง (ไซน์) มากขึ้น 2. มีการเลี้ยงปลากระพงในกระทงมาก เท่าตัว 3. ลูกปลากระพง (4-5 นิ้ว) ตัวละ 8 บาท 4. ราคายาปลากิโลกรัมละ 50-100 บาท 5. อาหารปลา กิโลกรัมละ 7- 10 บาท 6. แหล่งเงินทุนในการเลี้ยงปลา ได้จาก การกู้ยืม รภส.</p>
- ปลูกผลไม้	<p>1. มีไม้ผลไม้กีชินิด 2. ราคายาปลากิโลกรัมละ 85 บ. 3. สินค้าที่นำไปขายมี ผลไม้ กุ้งหอยปู ปลา</p>	<p>1. มีไม้ผลหลายชนิดเพิ่มขึ้น 2. ราคายาปลากิโลกรัมเพิ่มมากขึ้น 3. มีการพัฒนาการทำประมงชายฝั่งและการเพาะพันธุ์ไม้</p>
- การค้าขาย	<p>1. การค้าขาย นำสินค้าลงเรือไปขาย ในตัวเมืองสงขลา 2. การขายปลีกมีน้อย 3. สินค้าที่นำไปขายมี ผลไม้ กุ้งหอยปู ปลา</p> <p>4. ปลากระพงใหญ่ กิโลกรัมละ 85 บ. 5. ปลากระพงเล็ก กิโลกรัมละ 70-75 บาท 6. ผลไม้ทุกชนิดเฉลี่ย กิโลกรัมละ 3-20 บาท</p>	<p>1. การค้าขายขยายพื้นที่มากขึ้นในภาค ยอ 2. การขายปลีกเพิ่มมากขึ้น 3. กุ้งหอยปูปลาลดน้อยลง</p> <p>4. ปลากระพงใหญ่ กิโลกรัมละ 130 บ. 5. ปลากระพงเล็ก กิโลกรัมละ 90-120 บาท 6. ผลไม้ทุกชนิดเฉลี่ย กิโลกรัมละ 8-25 บาท</p>
รายได้	<p>รายได้เฉลี่ยครัวเรือนละ 6,000 บาท/ เดือน</p>	<p>รายได้เฉลี่ยครัวเรือนละ 12,000 บาท/เดือน</p>

รายจ่าย	ค่าครองชีพต่อ ประชากร	ค่าครองชีพสูงขึ้น
ประชากร	ประมาณ 2,823 คน	ประมาณ 3,130 คน
การใช้ที่ดิน	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีการขยายตัวของหมู่บ้านน้อยมาก 2. ไม่มีการใช้ที่ดินประเภท พาณิชยกรรม 3. ไม่มีการใช้ที่ดินประเภทที่พักอาศัย 	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีการขยายตัวของหมู่บ้านมาก 2. มีการใช้ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม 3. มีการใช้ที่ดินประเภทที่พักอาศัย 4. มีการใช้ที่ดินประเภทแหล่งท่องเที่ยว
การคมนาคม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่มีถนนที่รถยกสามารถวิ่งได้ 2. ไม่มีไฟฟ้า โทรศัพท์ 3. ไม่มีท่าเรือ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีถนนที่รถยกสามารถวิ่งได้ 2. มีไฟฟ้า โทรศัพท์ 3. ยังไม่มีท่าเรือ
การท่องเที่ยว	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่มีนักท่องเที่ยวมากนัก 2. ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวมากนัก 3. ไม่มี 	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น 2. มีสถานที่ท่องเที่ยว เช่น การทอผ้า การเลี้ยงปลากระพง ฯลฯ

นอกจากนี้ยังมีประเด็นที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การใช้ที่ดินหลังสะพานข้ามเกาะ จากการสำรวจภายในเกาะยอมรับปี 2535 พบว่ามีการใช้ที่ดินเพื่อเป็นชุมชนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก พอสมควรโดยเฉพาะในพื้นที่ หมู่ที่ 3 บ้านนอก โดยเป็นการขยายตัวของการใช้ที่ดินเพื่อปลูกสร้างอาคารทุกประเภท เช่น ตลาดชุมชน อาคารพาณิชย์ ร้านอาหาร ฯลฯ โดยเป็นการใช้ที่ดินเพื่อพักอาศัยและการพาณิชย์ปะปนกันไป ในปัจจุบันเนื่องจากการพัฒนาเส้นทาง คมนาคม ทำให้บริเวณที่อยู่ริมทะเลสาบฝั่งตะวันออกตลอดแนวมีการปลูกสร้างอาคารกระจายตัวอยู่สองฝั่งถนน ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4083 ระโนดสงขลาซึ่งเป็นพื้นที่เชื่อมโยงเกาะ ยกกับแผ่นดินใหญ่ มีการปลูกสร้างอาคาร เช่น ร้านอาหาร ร้านค้า ตลาดชุมชน ที่อยู่อาศัย ฯลฯ ซึ่งเป็นบริเวณที่มีศักยภาพในการขยายตัวของเกาะยอสูง เพราะมีการคมนาคมที่สะดวกและสภาพพื้นที่เป็นที่ราม ตลอดจนมีบริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการทั่วถึง

3.2 การขยายตัวของการใช้ที่ดินประเภทที่สำคัญของเกษตรอีมี 3 ประเภทดังนี้

1) การใช้ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม มีลักษณะการขยายตัวแทรกเข้าไปในพื้นที่ว่างภายในชุมชนต่าง ๆ โดยทำการปลูกสร้างขึ้นใหม่ในพื้นที่เดิม และมีการขยายตัวไปตามแนวสองฝั่กถนนสายต่าง ๆ รอบเก้าฯ โดยเฉพาะถนนที่อยู่ทางผ่านตะวันออกของเก้าฯหรือถนนหมายเลข 4083 ระโนดสังขลา ซึ่งปัจจุบันมีการขยายตัวของการใช้ที่ดินเพื่อการพาณิชย์มากขึ้น เนื่องจากนโยบายสนับสนุนให้เกษตรอีเป็นแหล่งการห้องเที่ยว ทำให้มีการปรับปรุงเส้นทางด้านทิศตะวันตกและทิศใต้ของเก้าฯ แต่อย่างไรก็ตามการขยายตัวของชุมชนทางด้านนี้คงจะไม่นำกัน เพราะมีพื้นที่จำกัดและขึ้นอยู่กับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

2) การใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปี พ.ศ. 2529 โดยมีการซื้อขายที่ดินเพื่อการก่อสร้างที่อยู่อาศัยในเกษตรอี โดยการดำเนินการของบุคคลภายนอกเก้าฯที่เข้าไปซื้อที่ดินเพื่อการจัดสรร และสร้างที่อยู่อาศัย ประมาณ 3 โครงการ กิจการเหล่านี้จึงมีการกระจายตัวอยู่ทั่วไปในชุมชนไม่มีการรวมกลุ่มกันมากนัก

3.3 แนวโน้มการเจริญของชุมชนและการขยายตัว

จากการลักษณะการเติบโตในด้านพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยที่ผ่านมา กิจกรรมค้าเจริญเติบโตและมีการขยายตัว ผลผลิตทางด้านการเกษตรและประมง ได้แก่ การเลี้ยงปลากระเพงในกะชัง การปลูกไม้ผลซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีราคาสูงขึ้น รวมทั้งเกษตรอีเป็นทางเชื่อมโยงระหว่างอำเภอหาดใหญ่และสงขลา มีผลเชื่อมไปถึงกิจกรรมทางด้านบริการอย่างต่อเนื่อง เช่น การห้องเที่ยว การค้า และบริการ สำหรับการใช้ที่ดินจากลักษณะชุมชนที่จับกู้มหนาแน่นระหว่างผู้คนต่อวันของเกษตรอี เป็นเส้นทางตัดผ่านเกษตรอีสู่แผ่นดินใหญ่ โดยมีลักษณะของการปลูกสร้างอาคารหนาแน่นเป็นแหล่ง เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านลักษณะภูมิศาสตร์ อย่างไรก็ตามที่ดินส่วนใหญ่ยังมีสภาพการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรคือ สวนผลไม้ แนวโน้มการขยายตัวสำหรับชุมชนจึงเป็นไปได้ที่จะมีการแทรกตัวเข้าไปยังพื้นที่ว่างข้างเคียงและขยายตัวไปตามทุบเนาหรือบนเนาไปตามเส้นทางหมายเลข 4083 ซึ่งเชื่อมโยงพื้นที่ทางด้านทิศเหนือของเกษตรอีและเส้นทางซึ่งมีพื้นที่ทางด้านทิศใต้ของเกษตรอี โดยมีการก่อสร้างบ้านพักอาศัย ร้านอาหาร เกิดขึ้นแนวโน้มการขยายตัวของชุมชนในด้านนี้จึงมีความเป็นไปได้สูง

3.4 แนวทางการกำหนดการใช้ที่ดิน

ลักษณะของชุมชนเกษตรยอ เป็นลักษณะของเมืองเติบโตเดียว ทั้งนี้เนื่องจากที่ดังของเกษตรยอเป็นเกษตรเดียวในประเทศไทย มีข้อจำกัดคือ มีพื้นที่จำกัด แต่เมื่อมีสะพานข้ามเกษตร ความสะดวกจึงมีมาก ทำให้ตัวบล๊อกเกษตรมีอาณาเขตติดต่อกันแผ่นดินใหญ่และอำเภอข้างเคียง และในบริเวณข้างเคียงเกษตรมีศักยภาพในการพัฒนาให้เจริญเติบโตได้ ซึ่งจะส่งผลดีต่อชุมชนเกษตรยอ ชุมชนเกษตรยอจึงถูกกำหนดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ทำให้การขยายตัวของชุมชนมีอย่างต่อเนื่องทุกปี จึงจำเป็นอย่างยิ่งในการรักษาดูแลคุณภาพสิ่งแวดล้อมของเกษตรยอให้อยู่ในสภาพที่ดี ดังนั้น แนวทางในการกำหนดการใช้ที่ดินประการแรกจึงพิจารณาถึงสภาพชุมชนดังเดิม ให้มีการพัฒนาภายใต้การควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดิน เพื่อมีการขยายตัวสูงเกินกว่าระบบสาธารณูปการที่จะรองรับ ประการที่สอง ให้มีการพัฒนาชุมชนเพิ่มขึ้นในบริเวณที่มีศักยภาพที่เหมาะสมภายใต้กฎหมายในชุมชน ประการที่สาม ให้มีการควบคุมพื้นที่การใช้ที่ดินเพื่อการจัดสรรและการพาณิชย์ ซึ่งเป็นการป้องกันมิให้เกิดปัญหามลพิษแก่สิ่งแวดล้อมของเกษตรยอ

3.5 การคาดการณ์การใช้ที่ดินในอนาคต

การคาดการณ์การใช้ที่ดินในอนาคตของเกษตรยอ จะอาศัยแผนผังการใช้ที่ดินปัจจุบัน โครงข่ายการคมนาคม ซึ่งรวมถึงโครงสร้างทางและบริเวณรอบนอกของเกษตรยอ เป็นแนวทางกำหนด การศึกษาคาดการณ์ไว้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินบนเกษตรยอเป็นช่วง ๆ จากปัจจุบันคือ ระยะสั้น 5 ปี (2540) ระยะกลาง 10 ปี (พ.ศ. 2550) และระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2560) คาดว่าในอีก 20 ปีข้างหน้า จะมีการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาตามลำดับต่อเนื่อง กัน การศึกษาได้กำหนดถนนหมายเลข 4083 ที่ตัดผ่านเกษตรยอและเป็นตัวเชื่อมสะพานทั้งสอง เป็นถนนและสะพานที่จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรยอ จะเป็นศูนย์กลางพาณิชยกรรมและแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง เนื่องจากตั้งอยู่บริเวณถนนสายสำคัญมีการเข้าถึงภายในเกษตรได้โดยสะดวก และกิจกรรมการค้าและบริการของชุมชน พัฒนาพื้นที่โดยรอบจากบริเวณศูนย์กลางแห่งนี้ให้สามารถกระจายการบริการแก่พื้นที่โดยรอบได้อย่างทั่วถึง ดังนั้นจึงเป็นแนวโน้มของการพัฒนาให้เกิดการขยายตัวของการใช้ที่ดิน ประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยบริเวณศูนย์กลางและกระจายตัวออกไปโดยรอบเป็นลักษณะการเติบโตของเกษตรวงแหวน

ขณะเดียวกันพื้นที่ของชุมชนรอบนอกเกษตรยอ ซึ่งมีบทบาทและศักยภาพในการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรยอในอนาคต เช่นกัน โดยเฉพาะด้านบริการและเป็นแหล่งพาณิชยกรรมขนาดย่อมของชุมชนนั้น จะมีการขยายตัวเนื่องจากเป็นพื้นที่ติดต่อกับอำเภอข้างเคียง มีการประกอบกิจกรรมเกี่ยวกับการค้าและบริการทั้งหมดของภาครัฐและเอกชน เพื่อรองรับกับ

การเดินทางเมืองสงขลา บริเวณนั้นได้แก่ บริเวณทางเข้าสะพานข้ามไปเกาะยอทางทิศใต้ และบริเวณทางออกนอกเกาะยอข้ามไปฝั่งทางทิศเหนือ และจะเป็นบริเวณที่กระตุ้นเศรษฐกิจของเกาะยอ ไปในทิศทางที่ดีขึ้นทั้งรายได้และการใช้ที่ดินบนเกาะยอ